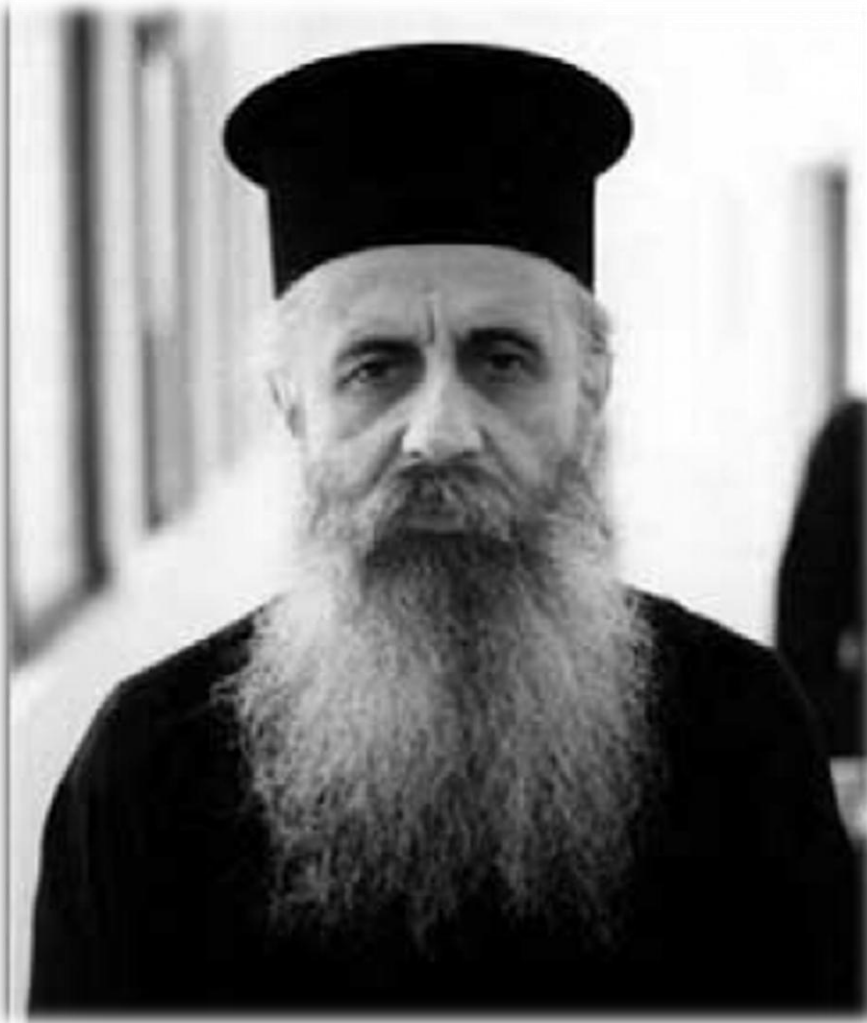

Η ζωή είναι ένα στάδιο αγώνων.

π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος (†).

Γνωρίζετε κανέναν Άγιο που να μη πόνεσε και να μη πέρασε μέσα στο καμίνι, να μη δοκιμάστηκε στο χωνευτήρι που λέγεται πόνος; Και μεις να μη νομίζουμε ότι έτσι, χωρίς καμιά δική μας υπομονή και καρτερία στις φουρτούνες της ζωής, θα προοδεύσουμε πνευματικά. Πρέπει να μάθουμε την αξία και το νόημα της ζωής σαν ένα στάδιο αγώνων πριν από τη μετάβασή μας στον ουρανό. Να θυμηθούμε ότι είναι σοφό και αληθινό αυτό που λέγεται: «Είχε δάσκαλο τον πόνο και έμαθε πολλά».

Η αμαρτία είναι εκείνη που μας εμποδίζει να πιστέψουμε, όχι η λογική. Γι' αυτό αν πεις σ' έναν άπιστο να ζήσει έξι μήνες κατά την ηθική του Ευαγγελίου, και το κάνει, θα γίνει πιστός χωρίς να το καταλάβει.

Το: «Δεν υπάρχει Θεός» το λένε συνήθως άνθρωποι φαύλοι και ανήθικοι. Ούτε βρέθηκε ούτε θα βρεθεί άνθρωπος ηθικός, εγκρατής, ενάρετος κλπ. που να λέει τόσο εύκολα: «Δεν υπάρχει Θεός!»

Έχουμε την εντύπωση ότι εμείς σήμερα είμεθα ελεύθεροι. Αλλά είμεθα στην πραγματικότητα; Εμείς, βέβαια, δεν έχουμε, αφεντικά της παλαιάς εποχής, αλλά είμεθα δούλοι, λίγο ή πολύ στα πάθη μας. Ο άλλος βλέπει κάτι στην τηλεόραση και λέγει: «Αύριο θα πάω να αγοράσω αυτό, που διαφημίζεται», χωρίς να του χρειάζεται. Αυτό λέγεται ελευθερία; Όταν η γυναίκα βλέπει την μία ή την άλλη στην τηλεόραση ν' αλλάζουν «μοντελάκια» και λέγει: «Δεν μπορώ να πάω με το ίδιο φόρεμα σε δύο γάμους», αυτό είναι ελευθερία;

Πιστεύουμε θεωρητικά σε έναν Θεό, Πατέρα, Παντοκράτορα, αλλά στην πράξη είμεθα ειδωλολάτρες. Λατρεύουμε είδωλα, είτε το είδωλο λέγεται μόδα, είτε λέγεται καταναλωτισμός, είτε λέγεται αφθονία, είτε οτιδήποτε άλλο.

Αφέντη έχουμε πάντα. Ή τον Θεό ή τον διάβολο και τα πάθη μας. Ελευθερία έχει ο άνθρωπος μόνο ως προς τις επιλογές του: Να διαλέξει αφεντικό ή τον Χριστό ή τον διάβολο. Από εκεί και έπειτα αρχίζουν οι υποχρεώσεις και στη μία περίπτωση και στην άλλη. Πολλοί αποκαλούν καταπίεση τις υποχρεώσεις του Χριστιανισμού. Εμείς οι Χριστιανοί μιλάμε για αγώνα.

Μην έχεις πολύ εμπιστοσύνη στη λογική σου. Άφησε τον Θεό να κατευθύνει τα βήματά σου. Όταν ο άνθρωπος επιθυμεί να κάνει το θέλημα του Θεού, Αυτός βρίσκει τρόπους να του το δείξει.

Να έχουμε επίγνωση των μέτρων μας. Πολλοί το παθαίνουν αυτό. Βλέπουν σ' έναν ασκητή ότι έκανε κάποια πολύ βαριά, πολύ αυστηρή άσκηση: «Να την κάνω, και εγώ». Μα είναι στα μέτρα σου αυτή η άσκηση; Ή μήπως σε κλέψει ο διάβολος «εκ δεξιών»; Το συζήτησες με τον Πνευματικό σου, αν πρέπει να κάνεις αυτή τη μεγάλη άσκηση; Υπάρχει κίνδυνος να πλανηθείς.

Μπορούμε; Είναι στα μέτρα μας αυτό που θέλουμε να κάνουμε;

Αυτοί που ενσυνείδητα παραθεωρούν το θέμα της νηστείας, χωρίς να έχουν λόγους υγείας, πολύ φοβάμαι ότι δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τη σωτηρία της ψυχής τους.

Είναι τόση η αξία της νηστείας, ώστε και αν ακόμη δεν είχε θεσπισθεί από την Εκκλησία, θα έπρεπε να τη θεσπίσει τώρα, και όχι θεσμό καθιερωμένο ήδη από αιώνες, ο οποίος έχει αναδείξει τόσους Αγίους, να ζητάμε να τον καταργήσουμε ή να τον αλλοιώσουμε!

Μη συμβιβάζουμε τα ασυμβίβαστα για να αποφύγουμε τον σταυρό και να εξασφαλίσουμε το χουζούρι μας. Μην αναζητούμε μαξιλαράκια για να αναπαύουμε την ένοχη συνείδησή μας. Διότι τότε ο Θεός θα επιτρέψει και σκληρές δοκιμασίες να υποφέρουμε και αμοιβή στον ουρανό να μην έχουμε.

Οι Πατέρες λένουν: Όλες οι μάχες κερδίζονται με επίθεση. Η μόνη μάχη που κερδίζεται με την φυγή είναι η μάχη κατά της σαρκός.

Από το βιβλίο: Αρχιμ. Εφραίμ Χαλή, Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΑΣ Π. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>